

XXIV. évfolyam 56. szám
A. D. 2018. március

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok értesítője

A csend szirmaiban
csak az ízületek apró ropogása.
A dermedt ereken
hangtalan robajjal zajlani kezd a vér.
Ez már az a hajnal.
Akár kivert kutya, elsompolyog az éj.
Gyöngéd lüktetéssel hegednek a sebek.

Felkel. Kilép. Indul.
Sarkában a tavasz.

Nincs itt. Ne féljete!

Kertész Eszter: Húsvét

A csend szirmaiban, csak az ízületek apró ropogása.
A dermedt ereken, hangtalan robajjal zajlani kezd a vér.
Ez már az a hajnal, akár kivert kutya, elsompolyog az éj.
Gyöngéd lüktetéssel hegednek a sebek. Ne féljete!
Felkel. Kilép. Indul. Sarkában a tavasz.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Zászkaliczky Pál

TESTE ÉS VÉRE

„... ez az én testem. ... Ez az én vérem...” (Márk 14,22–24)

Gyerekkorom helyszínén, Magyarbólyban az evangélikus templom oltárképe az utolsó vacsora jelenetét ábrázolja Madarász Viktor megrázó erejű festményén. Jézus középen ül, körülötte a tizenkét tanítvány. A Mester kezében egy kettétört kenyér, az asztalon előtte egy kehely. Jobb kezét áldásra, szeméit az égre emeli. A tanítványok

közül jó, ha négyen néznek rá. A többiek egymás felé fordulnak, bambulnak, Júdás egyenesen kinéz a képből (a remek kompozíció értéke, hogy a templompadban ülő kissé azt érzi, hogy őt figyelik). Mintha senki sem értené, mi is történik valójában.

A hitét rendszeresen gyakorló evangélikus keresztyén legalább havonta él az úrvacsora szentségével. Luther arra figyelmeztet, hogy nem kell túl gyakran úrvacsorával élni, elegendő naponta(!). Értjük vajon, hogy mi is történik ott és akkor valójában? Újra és újra részesedhetünk Krisztus teste megtöretésében. Átéltethetjük a vele való legmélyebb közösséget, hasonlóan mindazokkal, akikkel együtt térdelünk az oltárhoz, s egyúttal vehetjük bűneink bocsánatának jeleit.

Bibliánkban négy helyen olvashatjuk az úrvacsora elrendelésének szavait: Máté, Márk és Lukács evangéliumában, valamint az első korinthusi levélben. A tudósítások szerint azokat Jézus mondta. Pál maga is azt írja, hogy az „Úrtól vette” ezeket a szavakat. Bár a megfogalmazásokban vannak apró eltérések, a lényeg mindegyikben ugyanaz: Jézus a halála előtti estén a saját testét és vérét kínálja, hogy azt az ő emlékeztére együk, az általa kötött szövetségként igyuk, hiszen vére értünk ontatik, a bűnök bocsánatára.

Hogy mennyire a keresztyén teológia legközepe az oltári szentségről (evangélikusként ne féljünk ettől a kifejezéstől, maga Luther is használja!) szóló tanítás, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy épp ez okozta és okozza a legtöbb törést a különböző felekezetek között. Valahol csak ostyát osztanak ki, máshol kenyeret használnak, van olyan irányzat, amely csak emlékvacsoraként tekint rá, mások lelki egyesülésről tanítanak, és még sorolhatnánk.

Ezzel szemben Urunk azt mondja, hogy együk az ő testét, igyuk az ő vérét. Titok, és egyben hitünk tárgya, hogyan valósul ez meg. De ha Krisztus ezt jelentette ki, akkor miért kételkednénk benne? Ebben a világban minden érték devalválódik, állandónak gondolt eszmék és rendszerek omlanak össze, minden változik. Az egyetlen állandó és örök valóság Istené. Őt pedig Krisztusban kinyilatkoztatott ígében keresztül érhetjük el. Ő hív minket a vele való közösségbe. Jézus egy vitában így fogalmaz: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. Mert az én testem igazi étel, és az én vérem igazi ital.” (János 6,54–55)

Hittel kapaszkodj ebbe az ígéletbe, és élj az Úr ajándékával!

NAGYPÉNTEK

Kovács Áron

A SZERETET ÜNNEPE

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János evangéliuma 3,16)

Talán a szöveg tördelésénél véletlenül a nagypénteki áhítat címe helyére a karácsonyi áhítat mottója került...? – gondolhatja netán az olvasó, amikor meglátja a címet: „A Szeretet ünnepe”. Nem sajtóhiba ez, hanem tudatos választás eredménye.

Az Útmutatóban évről évre minden naphoz mindig más-más igék kerülnek, de a vasárnapok és ünnepnapok igéi nem változnak, mindig ugyanazok. Nagypéntek központi igéje János evangéliumának talán a legismertebb mondata. Gondolkodásra késztet ez az igeválasztás. Miért épp ezt a mondatot kapcsolták össze ezzel a nappal? Hiszen kimondva, leírva nem szerepel benne sem a Golgota, sem Jézus kereszthalála. Ahogy ezen gondolkodom, rádöbbenek: nem a halál, a gyász és a fájdalom a legmeghatározóbb Nagypénteken, hanem a mindent legyőző, és diadalmaskodó, Istentől érkező Szeretet. A Szeretet ünnepe ez, mert láthatóvá válik, hogy így szereti Isten a világot, és egyszülött Fiát adja értünk. A halálból élet lesz, és ez a tény még Nagypénteken is okot ad az örömré.

Nagypéntek feszültségét és örömet számomra az Afrikából származó különleges keresztek jelentik meg. Ezeket a keresztek töltényhüvelyekből készítették. Az afrikai polgárháborúk után rengeteg töltény maradt hátra. Először csak néhányan, aztán egyre többen elkezdtek ezeket a használt töltényeket és éles lőszereket szétszerelni és keresztekké átalakítani. A gyilkolás eszközei az élet és a megváltás szimbólumai lettek.

A rengeteg fájdalmat átélt emberek számára hitük és reménységük jelképévé váltak a keresztek. Az egyikük így beszélt erről: „A keresztek alsó részén jól látható, hogy ez egy töltény, amely a rombolás eszköze, amivel gyilkoltak és tönkretettek életeket, de ami fölötté van, az a vigasztalás és a szeretet. Ezt tette Krisztus értem. Magára vette még a háború és vérengzések minden nyomorát, büntetését is, és meghalt értünk, hogy nekünk életünk és reménységünk legyen. Krisztus halála a mi életünk, örök életünk záloga.”

Ezek a töltényekből átalakított keresztek tükrözik a mindenkori emberben meglévő gyűlöletet, haragot és pusztulást, de azt is megtestesítik, hogy Isten miként képes átformálni embereket, életeket és az egész világot. A Golgotán felállított kereszt éppúgy a gyilkolás eszköze volt, mint ezek a lőszerek. Isten Fiát megölhetik, de a megváltó szeretet a remény és az élet jelképévé formálja át ezeket az eszközöket. Halálból élet lesz – ez Nagypéntek misztériuma. Nagypéntek a Szeretet ünnepe, Isten határokat átlépő és életet újjáformáló szeretetének az ünnepe.

NAGYSZOMBAT

B. Pintér Márta

A TITOK ÜNNEPE

„Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok!” (Ézsaiás 3,19)

Ismerőseimet gyakran meglepem azzal a kijelentéssel, hogy számomra az egyik legkedvesebb ünnep nagyszombat. A legtöbbször tiltakoznak: „De hiszen akkor semmi sem történt!” Igaz ez? Kétségtelen, hogy könnyebb azonosulnunk Jézus passiójának nagycsütörtöki vagy nagypénteki eseményeivel. De nagyszombat egyáltalán nem eseménytelen, sőt. Merthogy csak látszólag nem történt semmi.

Kívül, a halállal szemben az ember valóban tehetetlen. Eltemeti, akit szeretett, és tovább nincs mit tennie. Ahogyan Jézust is – a szombat közeledtével, amikor már holtat érinteni tisztátalannak számított – sietősen gyolcsokba csavarták, és a barlangba helyezték. Aztán pedig nem tudtak mást tenni a tanítványok és az asszonyok, mint tehetetlenül gyászolták és megsírátták a Mestert.

De közben a sírkamrán belül Isten cselekedett. Nagyszombat Isten titkának ünnepe. A barlangsírbán akkor már formálódott a diadal. Az Apostoli Hitvallás soraiban őrizzük az első keresztyének bizonyágtételét arról a misztériumról, amely nagypéntek és húsvét közt történt: „alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül.” Nagyszombat csendjében a mi megváltásunk zajlott. Amikor úgy érezhették Jézus követői, hogy vége, itt már nem történhet semmi, akkor Isten éppen értük cselekedett.

Mi már húsvét diadalának tudatában emlékezhetünk vissza évről évre Jézus szenvedéstörténetének eseményeire. Annak bizonyosságában élhetünk, hogy Jézus feltámadott, győzött bűnön és halálon, és nekünk is megszerezte az örök életet.

Mégis adódnak mindennapjainkban olyan események, amelyek hasonló érzéseket keltenek bennünk, mint Jézus tanítványaiban a Mester halálát követő órák. Nem értették akarát, sőt eltűnt előlük az Isten. Luther Márton teológusként így fogalmazta ezt meg: Isten elrejtőzködik (Deus Absconditus). Vannak olyan élethelyzetek, amikor úgy tűnik, mintha Isten elhagyott volna minket. Nem tapasztaljuk olyan intenzíven a jelenlétét, a szeretetét.

Életem során néhányszor én is megtapasztaltam azt a lelki próbát, amikor úgy tűnt, Isten „hallgat”. Az egyik ilyen alkalommal a lelkési irodám asztalán a jól ismert 328-as éneknél kinyitva találtam az énekeskönyvet. Nem tudom, ki rakta oda, de vigasztalt, bátorított. Ez a sora pedig új távlatot adott: „*Mint titkos bánya mélyiben, Formálja terveit, De biztos kézzel hozza föl, Mi most még rejtve itt.*” Isten lehet, hogy olykor elrejtőzik, hallgat, de mindig javunkra cselekszik.

Ugyanezt az üzenetet fogalmazza meg Ézsaiás próféta is, amikor a kibontakozásról szól. Még nem látható az eredmény, még nem érhető tetten Isten szabadítása, de majd nyilvánvalóvá válik – így bátorítja saját népét.

Valahogy így élhették meg a nagypénteket követő órákat Jézus tanítványai is. Úgy gondolták, hogy minden tönkre ment. Pénteki gyászukat másnapra a reményt vesztettség érzése tetőzte.

A kilátástalanságnak, a bánatnak, a magunkra hagyatottságnak tapasztalatai azonban segítenek abban, hogy megértsük húsvét igaz üzenetét, a feltámadott Krisztus diadalát. Isten ugyanis sokszor így cselekszik: a reménytelenség sötétjében, a nagyszombati sír mélyén, csendben, „mint titkos bánya mélyiben”, formálja, aztán kibontja előttünk győzelmes terveit.

HÚSVÉT

Nagyné Szeker Éva

„A BÁRÁNY AZ...”

„Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitaét, beszél velem, és így szól: Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek ezután meg kell történniük.” (Jelenések könyve 4,1)

Mindenre fény derül, napvilágra kerülnek a rejtett dolgok. Ijesztő ez a mondat, mert a lelkiismeret furdalástól indítva azonnal az életünk hibázásaival, mulasztásaival kapcsoljuk össze. Jó, ha így van, de ez a mondat János apostol látomása fényében épp a megnyugtatót jelenti számunkra. Az apostol előre tekinthet, bepillanthat egy csodálatos istentiszteletbe, és ennek az élményét osztja meg velünk, hogy megértsük: kicsoda támadt fel harmadnapon halottaiból, és mit hozott a világmindenség számára ez.

Az apostol lát egy királyi trónust, és a rajta ülőt, ám nem arról akar leírást adni, hogy milyen volt az alakja, hanem a kisugárzása az, ami foglyul ejti őt. A királyi széket körülölelő szivárvány a reménység jele, annak az ígéretnek, amely arról biztosította az embert, hogy nem fogja az Isten elfelejteni, nem fogja a bűne miatt elpusztítani. Gyönyörű, de mégis félelmetes ez az egész. A fehérruhás vének, a kerubok és szeráfok együttesen borulnak le az előtt, aki a kezében tart egy könyvet, hét pecséttel lezárva, benne mindaz, ami e világ, s benne az ember felől rendeltetett, a jövő, a történelem célja és végkifejelete. Lezárt könyv, tele titokkal, lepecsételt, mint a sír nagyszombaton. Kinyitható-e a könyv? Vagy kérdezhetjük az egykori asszonyokkal együtt: ki hengeríti el a követ? Ki tudja ezt megtenni? Ki méltó arra, hogy ezt megtegye?

A tehetetlenség némaságában János elsírja magát, és a szinte kibíráhatatlan, feszült várakozásban elhangzik a mindent feloldó hír: Ne sírj! Íme győzött!... és láttam, hogy ott áll a Bárány. Isten terveinek, cselekedeteinek, örök életre vivő akaratának kifejező képe ez. Jézus győzött, igaz nem úgy, ahogy a világ tőle elvárta. Az emberek azt akarták, hogy szálljon le a keresztről, Isten meg azt akarta, hogy feltámadjon a halálból. Az emberek azt akarták, hogy védje meg magát, Isten pedig azt akarta, hogy Jézus áldozati halálában és feltámadásában legyen a mi védelmünk. Az ember ideig való győzelmeiért küzd, Jézus az örökkévalót adta meg az Atyának való engedelmissége által. Egyedül Ő méltó átvenni a könyvet a trónon ülő kezéből, átvenni a világ húsvét utáni történetének lapjait. A sorsunkat tartja kezében, abban a kézben, amelyet átszögeztek. Jézus a győztes, aki feltámadott és élő, a golgotai kereszten döntötte el így, azt a mennyei jelenetet, amelyet János megpillanthatott.

Győzött a szelíd Jézus! Méltó, hogy Ő mondhassa el, hogy a világ megszabadult az örök halál és a kárhozat öleléséből. A mennyei istentiszteleten a feszült csendet a dicsőítő ének gyönyörűsége harmóniája váltja fel. Megtört a gonosz és a halál hatalma, így a mi életünk és halálunk is a megdicsőült Krisztus hatalmában van. A világ nem az önpusztítás, a harag, a kegyetlenség erőinek martalékául adatott, hanem a Krisztus irgalmában van.

A Bárány az, ki nem fél közülünk;
egyedül Ő, a Bárány, kit megölték.
Végigkocog az üvegtengeren,
és trónra száll. És megnyitja a Könyvet.
(Pilinszky János: Introitus)

Mi van a könyvben? Mi van a testamentumban, az Isten végakaratóban? Rólunk van szó, a megváltásunkról, üdvösségünkéről, ami a Feltámadott Krisztus ajándéka és Isten szeretetének a titka. Ámen.

2018. január 12-én gyülekezetünk Középkörének vendége volt Kertész Eszter tanár, akinek az elmúlt években több verseskötete is napvilágot látott. Gondolatait nemcsak a magyar költészet napja közelgő ünnepére, de a hétköznapiakra is szeretettel ajánljuk Olvasóink figyelmébe! Alább közölt két verse az *Élő geometria* című kötetében jelent meg (Kairosz Kiadó, 2015).

Kertész Eszter

A KORTÁRS KERESZTYÉN KÖLTÉSZETRŐL

Nincs elegendő rálátásom a kortárs költészetre ahhoz, hogy bármit ki merjek jelenteni. Ezzel együtt nehezen tudom elképzelni, hogy egyetlen kategóriába beszuszkolható Visky András, Vasadi Péter, Petrőczy Éva és Szőcs Géza költészete. De említhetnék más neveket is. Ezért amit mondok, csak egyes szám első személyben mondhatom.

„Az igazi vallásosság sose lóg ki az emberből” – mondja Vasadi Péter. A hitem, a keresztyénységem, az istenkapcsolatom átszövi az életem minden rétegét, nem a többlettől független dimenzió. Hogy szerelmes asszony vagyok, hogy anya, hogy magyar, hogy evangélikus, hogy most élek (...), ott van a szavaimban. De mindez – és még sok más tényező – nem szétszálazható.

Minden élményem istenélmény – ez meghatározza a nézőpontomat, de nem ment meg a küzdelmektől. A hit nem állapot, hanem út – olykor sziklamászás, máskor pusztai vándorlás.

Mindemellett az alkotás számomra akkor is szakrális, ha az alkotó nem gondol erre: az alkotókészség istenképűségünk része. És ez így van akkor is, ha a téma látszólag profán. (Persze szent és profán csupán emberi kategóriák.) Egyrészt minden profánnak látszó téma válhat egyben a szakrális hasonlatává – nincs két világ, minden túlmutat önmagán. Másrészt a születő versre fókuszáló figyelem önátadást követel – miközben a legtisztábban önmagam kell, hogy legyek, meg is kell feledkezniem önmagamról. Tökéletes lelkigyakorlat a szeretéshez!

A versírás tehát imádságszerű cselekedet: a költő legyen becsületes, hiteles, kendőzetlen. A keresztyénység nem cukormáz a versen, amely eltakarhatja a minőség vagy a mélység hiányát, és nem szirup, amely édességgé változtatja az íztelenséget. De nem is a dogmák kifejtését jelenti a keresztyén költészet, és nem is akolmelegben való bégetést.

Még a tárgyyszerű, objektivitásra törekvő líra is személyes. Ha bármilyen csoport hangja elnyomja a személyest, akkor nem vers íródik, hanem mozgalmi dal. Saját testemből és véreimből kell, hogy növekedjék a vers: élményeimből, tapasztalásaimból, szavaimból és képeimből, hitemből és kételyeimből. Nem véletlenül hasonlítjuk a folyamatot legtöbbször a gyerekszüléshez.

Persze a témaválasztás (én választom a témát, vagy a téma engem?) lehet specifikus. Születés és halál, bűn és kegyelem, test és lélek, égi és földi szerelem, szabadság és kötelek összebékítésének vágya mi más, ha nem az édeni egység utáni ácsingózás, a türkiz sávba való megérkezésre, a hazatalálásra való sóvárgás?

„Térdepelve a szó előtt” (Simek Valéria)

A Hegyi Beszéd értelmében a beszéd is tett. A szónak ereje, teremtmény vagy pusztító ereje van. Csak alázattal lenne szabad használnunk, hiszen a szó szentség. Isten ugyanis a szóba bújik: az Igében van jelen köztünk. Azonban a Szentírás nem teológia, hanem

Isten szerelmes vallomása (líra), történetek továbbadása (epika), és velünk való történés itt és most (dráma). Éppen ezért verbalitásunk ápolása üdvösségkérdés. Beszélgetni, mesét mondani, verset olvasni (és írni) azért is fontos, hogy érzékenységünket a szó iránt fenntartsuk, finomítsuk – enélkül Isten szavát befogadni nemigen leszünk képesek.

Már az olvasás is alkotómunka, amelyben összpontosításra, fegyelemre, empátiára van szükség. Térdepelni a szó előtt jelentheti ehhez a munkához szükséges alázatot: a hallgatás és a beszéd, a csend és a hang, a figyelem és az elengedettség, a be- és kilégzés egyensúlyát. Így a vers legtöbbször válasz: reflexió életem történéseire, kínzó kérdésekre, találkozásokra, igehirdetésekre (...) – a versírás a szüntelen imádkozás egy formája lehet.

A lírában azonban a szó nemcsak eszköz, hanem nyersanyag is – néha hajlítani kell, néha harcolni vele, néha beletörök a bicska (vagy a ceruzahegy) ... Olykor pedig áldás-ként jönnek készen kapott szavak – mindig gyanakodni kell, persze! –, amelyek mintha angyalok jelenlétét sejtetnék.

Általában akkor bólintok rá egy elkészült versre, ha mond valamit, amit én nem tudtam előtte – vagyis mintha valamiféle dialógus gyümölcse lenne, a témával, önmagammal vagy az agyallal való tusakodás dokumentuma.

Mozdulat

A kéz, amely szentséget osztott,
a tányért, a kelyhet, a korsót
gonddal ügyelve letakarja.

De ki hajtotta össze a gyolcsot?
Ő ágyazott, míg az éjszaka foszlott?
– mielőtt ölelésre nyílhatott a karja.

Elvégeztetett

nincs ha
nincs mi lehetett volna
péntek
délután három óra
elvégezted
vagy ott és akkor kezdted
úgy ahogy
és éppen így a legszebb

KONFIRMANDUSAINK - 2018

Áldási Pál Márton

... mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. (Fil 2,13)

Herzog Orsolya

Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim. (Zsolt 17,5)

Bartók Botond

...légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz. (Józs 1,9)

Hullán Boróka

A szeretet soha el nem múlik. (1Kor 13,8)

Deák Levente

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet! (4Móz 6,24-26)

Lendvai Katalin

Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet! (Péld 4,23)

Léránt András

Ne rejtse el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgádat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem! (Zsolt 27,9)

Léránt Levente

Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus. (1Jn 2,1)

Szabó Enikő

De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk! (Józs 24,15)

Nagy Regina

Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!

Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet. (Péld 3,5-6)

Szabó Ádám

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! (Ézs 43,1)

Tizmár Nikolett

Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kőtablára, hanem a szívek hústábláira. (2Kor3,3)

Pável Roxána

Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat. (Péld 27,17)

Tüttő Benedek

Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. (Zsolt 119,105)

GAZDÁLKODÁSUNKRÓL

Zászkaliczky Pál

2017-ben három nagy ügy jelentette a gazdálkodásunk legnagyobb csomópontját. Hosszas előkészítés után el tudtuk kezdeni a keresztúri templom mellett a kolumbárium építését. A szükséges szerződések megkötése után a munka júniusban indult volna. Ekkor azonban a vállalkozónak akadtak problémái, így a kivitelezés valójában csak szeptemberben indult. Emiatt a hideg beállta előtt be sem tudták fejezni a munkát. Már csak 1-2 hónapnyi feladat van hátra, amely folytatódik, amint az időjárás engedi. Tavaly a beruházásra 11.657.000,- Ft-ot fizettünk ki, illetve már törlesztettük az országos egyháztól kapott kamatmentes kölcsön első egymillió részletét is.

Az áldozati adományt a ligeti templom elektromos rendszerének cseréjére, és belső munkálatokra hirdettük meg. Elkészült ezek mellett még az oltártér világítása, hangvető a szószék fölé, és kialakítottuk egy korszerűbb pad alatti fűtés megvalósításának lehetőségét. Az áldozati adomány összege soha nem látott mértéket öltött, 1.837.000,- Ft gyűlt össze erre a célra. A munkálatokat az egyházmegye is támogatta 1 millió forinttal. A kiadások átlépték a 3,5 millió forintot. Az éves hiányunk legnagyobb részét ez az eltérés okozta.

A harmadik, gazdaságilag is jelentős eseménysor a reformáció jubileumi eseménysorozata volt. A Kereső Szó különszámától kezdve a kiállítás, a koncert, a könyv- és filmkiadás költségei meghaladták a 2 millió forintot. Ezt az összeget azonban 100%-ban pályázati pénzből tudtuk fedezni.

A 2017-es költségvetésünk, zárszámadásunk és az idei tervünk főbb számai így alakultak (a számok ezer forintban):

	Terv 2017	Tény 2017	Terv 2018
BEVÉTELEK	19.775	20.298	16.939
Gyülekezeti tagoktól	11.957	13.044	12.760
Támogatások	4.518	4.946	2.259
Ingatlanok bevételei	1.250	145	600
Pályázatok	900	900	0
Egyéb bevételek	1.150	1.263	1.320
KIADÁSOK	20.403	22.147	16.935
Személyi jellegűek + adók	7.603	7.686	7.775
Működési kiadások	3.835	4.249	4.164
Egyházi kötelezettségek	1.027	1.020	1.061
Hitéleti tevékenység	3.100	4.496	2.345
Ingatlanokkal kapcsolatos	3.058	3.615	610
Egyebek	1.780	1.081	980
EGYENLEG	-628	-1.849	4

A részletes adatok a gyülekezet honlapján elérhetőek. A tavalyi jelentősebb hiányt a fent említetteken túl a megnövekedett működési költségeink (rezsi, biztosítás, előfizetési díjak) okozták. Idénre egy stabil, végrehajtható terv összeállítására törekedtünk.

Amikor visszatekintünk a tavalyi évre, kettős érzés ragadhat magával bennünket. Egyrészt hálát adunk megtartó Urunknak, hogy oly sok mindent megvalósíthattunk. Másrészt köszönetünket fejezzük a gyülekezet tagjai felé, mert soha nem látott mértékben hordozták szívükön gyülekezetünk ügyét. Az előbbiben bízunk, az utóbbira számítunk 2018-ban is.

Az egyházfenntartási hozzájárulás összege a
Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházköztségben:

önálló keresettel rendelkezőknek:	1.000 Ft / hónap
önálló keresettel nem rendelkezőknek (nyugdíjasoknak, nagykorú diákoknak):	500 Ft / hónap
presbitereknek:	1.500 Ft / hónap

Köszönjük, hogy a gyülekezet közösségéhez való tartozását a hozzájárulás befizetésével is kifejezésre juttatja!

SZOLGÁLATAINK

2017. NOVEMBER. 11 – 2018. MÁRCIUS 4.

KERESZTELÉS:

Nagy Liliána Szófia, Lénárt Levente, Lénárt András, Dellaszéga Lajos Iván,
Kökény István Zsombor, Földi Krisztián Roland, Földi Laura Barbara

ESKETÉS:

Tamás Csaba – Téglás Szilvia

TEMETÉS:

Filipszki István (73), Sárközi Imréné sz. Boczkó Ilona (80), Takács Zoltán
Józsefné sz. Knoch Erzsébet (85), Berkes Zoltán Jánosné sz. Knoska
Edit (69), Bartos Györgyné sz. Lauter Erzsébet (83), Vitárus Istvánné sz.
Kaltanecker Mária (87), Gubek Mihályné sz. Mózer Gabriella (80), Mayer
Tiborné sz. Gémesi Lenke (69), Filipszki János (87), Kovács Ferencné sz. Soós Kornélia
(80), Tomasovszky Mihály (52), Gyurcsánszky István (71), Fekete Istvánné sz. Mellár
Katalin (87), Erdős Tiborné sz. Tischler Ilona (79), Hullán Szabolcs Jenő (77)

A nyári hittanos tábor
2018. június 18 – június 23.
között tartjuk **Gyenesdiáson.**

Jelentkezni Nagyné Szeker Éva lelkésznel
telefonon: **06-20-824-8021** vagy emailen
az **eva.szeker@lutheran.hu** címen lehet.

Az ifjúsági tábor **július 23 – 28.** között lesz **Csákváron.**

Jelentkezni Kovács Áron lelkésznel
telefonon: **06-20-824-4912** vagy emailen az
aron.kovacs@lutheran.hu címen lehet.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Hívogató

Böjti és húsvéti programok

Március 25. Virágvasárnap

10.30: családi istentisztelet Rákoskeresztúron

17 óra: koncert a rákoskeresztúri evangélikus templomban

J. S. Bach: János passió

Közreműködők: Gesualdo Kamarakórus (művészeti vezető: Stimecz András) és a Budapest Kórus tagjai (művészeti vezető: Uzsaly Bence)

Bartók Béla AMI Concerto Filharmónia Zenekara

Vezényel: Balogh Lázár

Március 26 – 30. Nagyhét:

Esténként passióolvasás

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek
Rákoskeresztúr 18 óra	Rákosliget 18 óra	Rákoscsaba 18 óra	Rákoshegy 18 óra úrvacsorai istentisztelet	Rákoskeresztúr 18 óra

Március 30. Istentiszteletek Nagypénteken:

9 óra: Rákoshegy; 9 óra: Rákoscsaba; 10.30: Rákoskeresztúr; 11 óra: Rákosliget

Április 1. Húsvét vasárnap:

reggel 5 óra: hajnali ünnepi istentisztelet Rákoskeresztúron

Április 1. és április 2. Húsvét ünnepe és másodnapja

Úrvacsorai istentiszteletek:

9 óra: Rákoshegy; 9 óra: Rákoscsaba; 10.30: Rákoskeresztúr; 11 óra: Rákosliget

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel.: (+36 20) 824-8021, e-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkesztette: Mirák Katalin

Grafikai terv és tördelés: Szetlik Péter Tibor

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

facebook.com/rakoskereszturievangelikus egyhazkozseg